

สารของสมเด็จพระสันตะปาปาปอล ที่ 2

ในโอกาสเฉลิมฉลองวันสันติสากล

1 มกราคม 1987 / 2530

การพัฒนาและความเป็นปึกแผ่น : กุญแจสู่สันติภาพ

1. คำเรียกร้องสำหรับท่านทั้งหลาย

องค์สมเด็จพระสันตะปาปาปอล ที่ 6 ได้ทรงเรียกร้องประชาชนผู้มีน้ำใจดีทั้งหลายให้ฉลองวันสันติสากล ในวันที่ 1 ของปีปฏิทินทุกปี โดยมีความหวังและความปรารถนาที่จะเห็นสันติภาพ “ครอบคลุมการพัฒนาของเหตุการณ์ต่างๆ ที่จะเกิดขึ้น” (AAS 59, 1967, P.1098) 20 ปีผ่านไป ข้าพเจ้ามาย้ำเตือนข้อเรียกร้องนี้กับสมาชิกของครอบครัวมนุษยชาติ ข้าพเจ้าขอเชิญท่านให้ร่วมกับข้าพเจ้าในการใคร่ครวญเรื่องของสันติภาพ และในการฉลองสันติภาพ การฉลองสันติภาพท่ามกลางความยากลำบากอย่างทุกวันนี้ เป็นการประกาศถึงความไว้วางใจของเราในมนุษยชาติ

ด้วยความไว้วางใจนี้ ข้าพเจ้าจึงเรียกร้องมายังทุกคน โดยไว้วางใจว่าการที่เราพร้อมกันนั้น เราสามารถเรียนรู้ที่จะฉลองสันติภาพ ซึ่งเป็นความปรารถนาสากลของประชาชนทุกหนทุกแห่ง พวกเราทั้งหลาย ซึ่งต่างก็มีความปรารถนาดังกล่าวร่วมกัน จะกลายเป็นหนึ่งเดียวกันในความคิดของเราและในความพยายามที่จะทำให้สันติภาพเป็นเป้าหมายอันหนึ่ง ซึ่งเราทุกคนร่วมสร้างขึ้นได้สำหรับทุกคน

หัวข้อที่ข้าพเจ้าเลือกขึ้นมาสำหรับสารปีนี้ ได้รับการแรงบันดาลใจจากความจริงลึกๆ ซึ่งเกี่ยวกับมนุษยชาติที่ว่า “เราเป็นครอบครัวเดียวกัน” โดยเริ่มต้นจากการเกิดขึ้นมาในโลกนี้ เราคือเป็นผู้หนึ่งที่รับเอามรดก และเชื้อสายร่วมกับมนุษย์คนอื่นๆ การเป็นหนึ่งเดียวกันนี้ปรากฏในความอุดมสมบูรณ์ และความหลากหลายของครอบครัวมนุษย์ ในด้านเชื้อสายที่แตกต่างกัน วัฒนธรรม ภาษา และประวัติศาสตร์ เราต่างก็ถูกเรียกร้องให้สำนึกถึงความเป็นปึกแผ่นที่เป็นพื้นฐานของครอบครัวมนุษยชาติ อันเป็นเงื่อนไขหลักของชีวิตเราาร่วมกันในพิภพนี้

ปี 1987 ยังเป็นปีครบรอบ 20 ปีของการพิมพ์เผยแพร่เอกสาร “การพัฒนาประชาชาติ” (*Populorum Progressio*) สารอันเลื่องชื่อของสมเด็จพระสันตะปาปาปอล ที่ 6 นี้เป็นคำเรียกร้องอย่างเป็นทางการ เพื่อให้มีการกระทำร่วมกันในการพัฒนามนุษย์ทั้งครบ (เทียบ *การพัฒนาประชาชาติ*, ข้อ 5) คำกล่าวของพระสันตะปาปาปอล ที่ 6 ที่ว่า “การพัฒนาเป็นนามใหม่สำหรับสันติภาพ” (*อ้างแล้ว*, ข้อ 76, 87) เป็นการให้ความหมายอันเป็นกุญแจสำคัญที่นำไปสู่การ

แสวงหาสันติภาพ สันติภาพที่แท้จริงนั้นจะคงอยู่ได้หรือ เมื่อมนุษย์ทั้งชายหญิง และเด็กไม่สามารถเจริญชีวิตได้อย่างเป็นมนุษย์ที่มีศักดิ์ศรี สันติภาพถาวรนั้นจะเกิดขึ้นได้อย่างไรในโลก เมื่อความสัมพันธ์ทางสังคม เศรษฐกิจและการเมือง เป็นไปเพื่อผลประโยชน์ของกลุ่มเดียว หรือ ประชาชาติกลุ่มเดียว ในขณะที่ผู้อื่นต้องสูญเสียส่วนของตนไป สันติภาพที่แท้จริงจะสถาปนาขึ้นได้อย่างไรโดยปราศจากการสำนึกอย่างจริงจังว่า ข้อความจริงที่มหัศจรรย์ก็คือ พวกเราทุกคนเท่าเทียมกันในทางศักดิ์ศรี เท่าเทียมกันเพราะว่าเราถูกสร้างมาตามพระฉายาของพระเป็นเจ้าซึ่งเป็นบิดาของเรา

2. เพื่อใครควรอยู่เกี่ยวกับความเป็นปึกแผ่น

สารฉบับนี้ ในโอกาสวันสันติสากลครั้งที่ 20 มีข้อความที่สัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับสารที่ข้าพเจ้าได้เขียนไว้เมื่อปีที่แล้ว ภายใต้หัวข้อ “สันติภาพ คือคุณค่าที่ปราศจากเขตแดน เหนือ-ใต้ ตะวันออก-ตะวันตก มีเพียงสันติภาพเดียว” ในสารฉบับนั้นข้าพเจ้าได้กล่าวว่า “เอกภาพในครอบครัวมนุษย์มีผลกระทบต่อชีวิตของเราและความผูกพันของเราต่อสันติภาพ ทั้งนี้หมายความว่า เราผูกพันตัวเราเองต่อ *ความเป็นปึกแผ่นใหม่* นั่นคือความเป็นปึกแผ่นของครอบครัวมนุษย์ *ความสัมพันธ์ใหม่* ความเป็นปึกแผ่นทางสังคมสำหรับทุกคน” (ข้อ 4)

การสำนึกถึงความเป็นปึกแผ่นทางสังคมของครอบครัวมนุษย์จะนำมาซึ่งความรับผิดชอบ ที่จะสร้างสิ่งซึ่งทำให้เราเป็นหนึ่งเดียวกัน อันหมายถึงการส่งเสริมศักดิ์ศรีอันเท่าเทียมกันของมนุษย์อย่างมีประสิทธิภาพ และโดยปราศจากข้อยกเว้นใดๆ ในฐานะที่ต่างก็มีสิทธิขั้นพื้นฐานเดียวกัน และไม่อาจจะยกให้คนอื่นได้ ทั้งนี้ยังสัมผัสทุกแง่มุมของชีวิตส่วนบุคคล ไม่ว่าจะชีวิตครอบครัว ชีวิตชุมชน และในโลก เมื่อใดก็ตามที่เราสามารถเข้าใจอย่างลึกซึ้งว่า *เราเป็นพี่น้องทั้งชายหญิงในความเป็นมนุษย์ร่วมกัน* เมื่อนั้นเราก็จะสามารถสร้างทัศนคติของเราต่อชีวิตอย่างสอดคล้องกับแนวทางแห่งความเป็นปึกแผ่น อันทำให้เราเป็นหนึ่งเดียวกัน สิ่งนี้เป็นจริง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเกี่ยวข้องกับโครงการพื้นฐานสากล นั่นก็คือ *สันติภาพ*

ในชีวิตของเราทั้งหลาย มีช่วงเวลาและเหตุการณ์หลายๆ อย่างที่เชื่อมเราเข้าด้วยกันในความพยายามสำนึกถึงความเป็นหนึ่งเดียวกันของมนุษยชาติ นับตั้งแต่ที่เราสามารถมองเห็นภาพของโลกเป็นครั้งแรกจากยานอวกาศ เราสังเกตความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในความเข้าใจเกี่ยวกับโลกของเรา ทั้งในด้านความสวยงามอันเลอเลิศของโลก และความบอบบางของมัน การประสบความสำเร็จของการสำรวจอวกาศ ทำให้เราเข้าใจคำพูดที่ว่า “มรดกพื้นฐานของมนุษยชาติทั้งหมด” ในความหมายใหม่นับแต่บัดนั้นเป็นต้นมา เมื่อมนุษย์ยังแบ่งปันกันในด้านศิลปะและ

วัฒนธรรมซึ่งมีอยู่อย่างมากมาย เราก็ยิ่งค้นพบความเป็นมนุษย์ร่วมกัน โดยเฉพาะในหมู่เยาวชน ได้มีโอกาสเข้าใจความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันนี้ยิ่งขึ้น โดยอาศัยการกีฬาและกิจกรรมต่างๆ ระดับภูมิภาคและนานาชาติ อันทำให้เขาได้เชื่อมสัมพันธ์ภาพระหว่างพี่น้องชายหญิงให้กระชับแน่นแฟ้นมากขึ้น

3. การนำไปสู่ภาคปฏิบัติ

ในเวลาเดียวกัน เราก็ขอถามท่านว่า ใน 2-3 ปีที่ผ่านมา เราได้มีโอกาสบ่อยแค่ไหนที่ช่วยเหลือพี่น้องของเราผู้ประสบภัยธรรมชาติ หรือภัยสงครามและความอดอยาก เราเห็นความปรารถนาที่แสดงร่วมกันยิ่งที่ยิ่งมากขึ้น โดยไม่คำนึงถึงขอบเขตทางการเมือง ภูมิศาสตร์หรืออุดมการณ์ เพื่อช่วยเหลือสมาชิกของครอบครัวมนุษย์ที่ประสบเคราะห์กรรมต่างๆ ความทุกข์ยากลำบากที่ทวีความรุนแรงมากขึ้น เกิดกับพี่น้องของเราในบริเวณทางใต้ ซาฮารา – แอฟริกา ได้ก่อให้เกิดการแสดงออกในรูปแบบต่างๆ ของความเป็นปึกแผ่นของมนุษย์ในทุกหนทุกแห่ง มีเหตุผล 2 ประการที่ข้าพเจ้ายินดีอย่างยิ่งที่ในปี 1986 ข้าพเจ้าได้ให้รางวัลสันติภาพของพระสันตะปาปาโยฮัน ที่ 23 แก่สำนักงานคาทอลิกสงเคราะห์ผู้ประสบภัยและผู้ลี้ภัย (COERR) ของประเทศไทย ก็ด้วยเหตุผลข้อแรกที่ว่า องค์การดังกล่าวสามารถเรียกร้องความสนใจจากทั่วโลกต่อสถานการณ์อันต่อเนื่องของผู้ที่ถูกบีบบังคับให้ออกจากบ้านเมืองของตน ส่วนเหตุผลที่สองก็คือ การให้คุณค่าแก่จิตตารมณ์แห่งความร่วมมือของกลุ่มต่างๆ มากมาย ทั้งที่เป็นคาทอลิกและไม่ใช่คาทอลิก ซึ่งได้แสดงออกตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนที่ไร้ที่อยู่และทนทุกข์อย่างสาหัส เป็นความจริงที่ว่า จิตใจของมนุษย์นั้นสามารถแสดงออกถึงน้ำใจอันยิ่งใหญ่และได้กระทำแล้วในการช่วยเหลือผู้อื่นที่ทุกข์ยาก ในการตอบสนองเช่นนี้ เราจะพบว่าความเป็นปึกแผ่นทางด้านสังคมนี้ยิ่งที่ยิ่งเป็นจริงเป็นจังมากยิ่งขึ้น ทั้งในด้านคำพูดและการกระทำว่าเราเป็นหนึ่งเดียวกัน และเราต้องสำนึกเอกภาพนี้ซึ่งเป็นส่วนสำคัญอันหนึ่งสำหรับคุณความดีร่วมกันของปัจเจกชนและประชาชาติทั้งมวล

ตัวอย่างเหล่านี้แสดงว่า เราสามารถและได้ทำให้เกิดความร่วมมือขึ้นในหลายๆ ทางและเรายังสามารถทำงานร่วมกันเพื่อส่งเสริมความดีนี้ให้ก้าวหน้าไปได้ อย่างไรก็ตามเราต้องทำให้มากขึ้น เราจะต้องรับเอาทัศนคติพื้นฐาน ต่อความเป็นมนุษย์ และต่อความสัมพันธ์ที่เรามีต่อบุคคลทุกคน และทุกกลุ่มในโลก แล้วเราจะเริ่มค้นพบว่า ความผูกพันต่อความเป็นปึกแผ่นของครอบครัวมนุษย์นั้น จะนำไปสู่สันติภาพได้อย่างไร โครงการต่างๆ ซึ่งสนับสนุนความดีของมนุษยชาติ หรือสนับสนุนน้ำใจดีระหว่างมนุษย์ด้วยกันก็เป็นอีกก้าวหนึ่ง อันนำไปสู่การสร้างความเป็นปึกแผ่น

ความสัมพันธ์อันเกิดจากความเห็นอกเห็นใจและความรัก ซึ่งผลักดันให้เราช่วยเหลือผู้ที่ตกทุกข์ได้ ทำให้ความเป็นหนึ่งเดียวของเราปรากฏออกมาได้อีกทางหนึ่งด้วย แต่การทำทลายที่สำคัญสำหรับเราทั้งหลายก็คือ การยอมรับทัศนคติของความเป็นปึกแผ่นทางสังคมกับครอบครัวมนุษยชาติ และการนำเอาทัศนคตินี้มาปฏิบัติในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในด้านสังคมและการเมือง

ตั้งที่องค์การสหประชาชาติได้ประกาศให้ปี 1987 เป็นปีสากลของผู้ที่ไร้ที่อยู่อาศัย ซึ่งการกระทำเช่นนี้ เป็นการเรียกร้องความสนใจต่อปัญหาที่สำคัญยิ่งและเป็นการสนับสนุนต่อทัศนคติความเป็นปึกแผ่นทั้งในหมู่มนุษย์ ในลัทธิการเมือง และเศรษฐกิจ ความเป็นปึกแผ่นกับครอบครัวจำนวนล้านๆ ที่ขาดสภาพแวดล้อมที่จำเป็นสำหรับการดำเนินชีวิตครอบครัวอย่างเหมาะสม

4. สิ่งที่เป็นอุปสรรค

น่าเสียดาย ที่มีตัวอย่างมากมายของอุปสรรคต่อความเป็นปึกแผ่นอันเนื่องมาจากภาวะทางการเมืองและอุดมการณ์ ซึ่งได้มีผลกระทบกระเทือนต่อการเสริมสร้างความเป็นปึกแผ่น ภาวะการณ์หรือนโยบายต่างๆ เหล่านี้ละเลยหรือปฏิเสธความเท่าเทียมกันขั้นพื้นฐาน และศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ซึ่งในที่นี้ข้าพเจ้าขอกล่าวถึง

- ลัทธิเกลียดกลัวคนต่างด้าว โดยปิดประเทศหรือออกกฎหมายที่กีดกันคนต่างชาติดังกล่าวที่อยู่ในประเทศของตน
- การปิดพรมแดนอำเภोजใจและไม่มีเหตุผลสมควร เป็นการกีดกันการเคลื่อนย้ายของพลเมืองเพื่อการทำมาหากินของตน หรือเพื่อพบกับผู้เป็นที่รัก หรือเพื่อเยี่ยมครอบครัวหรือเพื่อไปแสดงความสนใจ และความเข้าใจดีต่อผู้อื่น
- อุดมการณ์ต่างๆ ซึ่งสั่งสอนความเกลียดชังหรือความไม่ไว้วางใจซึ่งกันและกัน ระบบซึ่งตั้งเครื่องกีดขวางจอมปลอมขึ้น การเกลียดชังระหว่างเชื้อชาติ การกีดกันทางศาสนา การแบ่งแยกชนชั้น ยังมีอยู่ในหลายๆ สังคม ทั้งอย่างเปิดเผยและอย่างลับๆ เมื่อใดก็ตามที่ผู้นำทางการเมืองสร้างการแบ่งแยกเช่นนี้ขึ้นในระบบการปกครองภายใน หรือนโยบายต่างๆ ที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์กับประเทศอื่นๆ เมื่อนั้นอคติต่างๆ เหล่านี้ก็จะพาดพิงลงบนแก่นของศักดิ์ศรีของมนุษย์ อคติต่างๆ จะกลายเป็นพลังสำคัญที่ทำให้เกิดการตอบโต้ ซึ่งขยายการแบ่งแยก ความเกลียดชัง การกีดกัน และสงคราม ความเลวร้ายอีกประการหนึ่ง ซึ่งในปีที่ผ่านมาได้ทำให้เกิดความทุกข์ยากลำบากอย่างยิ่งต่อประชาชน และความหายนะต่อสังคม ก็คือ ลัทธิการก่อการร้าย

สำหรับอุปสรรคต่างๆ เหล่านี้ *ความกลมเกลียวเป็นปีกแผ่นอย่างแท้จริง* จะเปิดโอกาสให้เกิดการแก้ไข เพราะเหตุว่าหากหนทางที่จำเป็นสำหรับความเป็นปีกแผ่น จะพบได้ในความเสมอภาคของมนุษย์ชายหญิงที่ยังรักลึกแล้ว นโยบายใดๆ ก็ตามที่ขัดแย้งกับศักดิ์ศรีพื้นฐาน และสิทธิมนุษยชนของบุคคลหรือของกลุ่มบุคคลก็จะต้องได้รับการปฏิเสธ ในทางตรงกันข้าม นโยบายและโครงการต่างๆ ที่สมควรส่งเสริมคือ โครงการที่ช่วยสถาปนาความสัมพันธ์อันเปิดเผย และจริงใจระหว่างประชาชนซึ่งทำให้เกิดพันธมิตรที่เสมอภาคกัน และรวมเอาประชาชนไว้ในความร่วมมืออันมีเกียรติ อย่างไรก็ตามความคิดริเริ่มดังกล่าวจะต้องไม่ละเลยข้อแตกต่างระหว่างประชาชนในด้านภาษา เชื้อชาติ ศาสนา สังคม หรือวัฒนธรรม ทั้งไม่ควรปฏิเสธที่จะเผชิญอุปสรรคนานา ในการเอาชนะความแบ่งแยก และความอยุติธรรมที่มีอยู่มานาน แต่ทว่าจะต้องให้ความสำคัญแก่ความพยายามทั้งหลาย ในการสร้างเอกภาพระหว่างมนุษย์ แม้ว่ามันจะเป็นความพยายามเล็กน้อยที่ปรากฏอยู่ก็ตาม

จิตใจแห่งความเป็นปีกแผ่นนี้ เป็นจิตใจที่เปิดโอกาสสำหรับการเสวนา ซึ่งมีรากฐานอยู่ที่ความจริงและต้องอาศัยความจริงเพื่อจะพัฒนาต่อไป จิตใจดังกล่าวแสวงหาการสร้างสรรค์มากกว่าการทำลาย และการรวมกันมากกว่าการแบ่งแยก หากความเป็นปีกแผ่นเป็นแรงบันดาลใจสากลแล้วก็จะปรากฏออกมาในรูปแบบที่ต่างๆ กัน การตกลงร่วมกันในระดับภูมิภาค เพื่อส่งเสริมสิ่งที่ดีร่วมกัน และส่งเสริมการเจรจารับทวิภาคีซึ่งจะทำให้ความตึงเครียดลดลง การแบ่งปันเทคโนโลยี หรือข้อมูลเพื่อหลีกเลี่ยงความหายนะทั้งหลาย หรือเพื่อปรับปรุงคุณภาพชีวิตของประชาชนในท้องถิ่นโดยเฉพาะแห่ง จะช่วยทำให้เกิดความเป็นปีกแผ่น และเอื้ออำนวยต่อการขยายมาตรการดังกล่าวอีกด้วย

5. เพื่อใครควรถึงการพัฒนา

บางทีในความพยายามสาขาอื่นๆ อาจไม่มีความต้องการความเป็นปีกแผ่นทางสังคมมากไปกว่า*ด้านการพัฒนา* คำสอนส่วนมากของสมเด็จพระสันตะปาปาปอล ที่ 6 ที่กล่าวเมื่อ 20 ปีก่อนในสมณสาสน์การพัฒนาประชาชาติที่เรากำลังฉลองอยู่นี้ ยังใช้ได้ในปัจจุบัน พระองค์ทรงเล็งเห็นอย่างกระจ่างชัดว่าปัญหาสังคมได้กลายเป็นปัญหาระดับโลก (เทียบ *การพัฒนาประชาชาติ*, ข้อ 3) และพระองค์ทรงเป็นบุคคลแรกๆ ที่เรียกร้องให้สนใจข้อความจริงที่ว่า ความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจโดยตัวของมันเองไม่เพียงพอ เรายังต้องการความก้าวหน้าทางด้านสังคมอีกด้วย (เทียบ *อ้างแล้ว*, ข้อ 35) พระองค์ยังทรงย้ำอีกว่า เหนือสิ่งอื่นใดการพัฒนาต้องครบครัน กล่าวคือเป็นการพัฒนาของทุกคนและของบุคคลทั้งครบ (เทียบ *อ้างแล้ว*, ข้อ 14-21) และนี่คือสิ่งที่พระองค์

ทรงเรียกว่า ลัทธิมนุษยนิยมที่ครบถ้วน อันเป็นการพัฒนาที่ครบวงจรของบุคคลในทุกแง่มุมของ เขาและเปิดทางขึ้นสู่สิ่งสูงสุด ซึ่งจะเป็นการ “ทำให้ชีวิตมนุษย์มีความหมายอย่างแท้จริง” (อ้าง แล้ว, ข้อ 42) ลัทธิมนุษยนิยมดังกล่าวนี้เป็นเป้าหมายพื้นฐานที่ทุกๆ คนต้องแสวงหา พระองค์ตรัส ว่า “จะไม่มีใครก้าวหน้าใดๆ ที่จะนำมนุษย์ไปสู่การพัฒนาที่สมบูรณ์หากปราศจากการพัฒนาที่ เกิดขึ้นพร้อมกันของมนุษย์ทั้งมวล ด้วยจิตใจของความเป็นปึกแผ่นกลมเกลียวกัน” (อ้างแล้ว, ข้อ 43)

บัดนี้ เป็นเวลา 20 ปีล่วงมาแล้ว ข้าพเจ้าใคร่ขอรับเอาคำสอนของพระสันตะปาปาปอล ที่ 6 ไว้เป็นภารกิจของข้าพเจ้าต่อไป ในสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนไปอย่างทุกวันนี้ คำสอนอันลึกซึ้ง เหล่านี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องที่เกี่ยวกับความสำคัญของจิตใจแห่งความเป็นปึกแผ่นเพื่อการ พัฒนานั้น ยังคงสอดคล้องกับสภาพปัจจุบัน และยังให้ความสว่างสำหรับการทำทนายใหม่ๆ อีก ด้วย

6. และการนำมาปฏิบัติในปัจจุบัน

เมื่อเราใคร่ครวญถึงความผูกพันต่อการเป็นปึกแผ่น ในหนทางการพัฒนาแล้ว สิ่งแรกและ ข้อความจริงที่พื้นฐานที่สุดก็คือ การพัฒนาเป็นปัญหาสำหรับประชาชน ประชาชนคือ ผู้กระทำ การพัฒนาที่แท้จริง และเป้าหมายของการพัฒนาที่แท้จริงก็คือประชาชน การพัฒนาทั้งครบของ ประชาชนจะต้องเป็นเป้าหมายและมาตรฐานของโครงการพัฒนาต่างๆ ที่ว่าประชาชนเป็น ศูนย์กลางพัฒนานั้น เป็นผลลัพธ์ของความเป็นหนึ่งเดียวกันของครอบครัวมนุษย์ ทั้งนี้โดยไม่ คำนึงถึงความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี หรือวิทยาศาสตร์ใดๆ ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ประชาชนต้องเป็นจุดศูนย์กลางของการปรับปรุงสภาพการดำรงชีวิตทั้งหลาย ประชาชนต้องเป็น ผู้กระทำที่กระตือรือร้น มิใช่เป็นผู้รับที่เฉื่อยชา ในกระบวนการพัฒนาที่แท้จริง

หลักการอีกประการหนึ่งในการพัฒนา ซึ่งสัมพันธ์กับความเป็นปึกแผ่นก็คือ ความจำเป็นที่ จะต้องส่งเสริมคุณค่า ซึ่งให้ผลประโยชน์อย่างแท้จริงต่อปัจเจกบุคคลและสังคม ยังเป็นการไม่ เพียงพอที่เราจะช่วยเหลือผู้ที่ต้องการเท่านั้น เราต้องช่วยเขาให้ค้นพบคุณค่าซึ่งจะทำให้เขา สามารถสร้างชีวิตใหม่ และอยู่ในสังคมได้อย่างมีศักดิ์ศรีและได้รับความยุติธรรม ประชาชน ทั้งหลายมีสิทธิที่จะแสวงหาและได้มาซึ่งสิ่งดีและจริง ทุกคนมีสิทธิที่จะเลือกสิ่งต่างๆ ซึ่งทำให้ชีวิต ดีขึ้น ชีวิตในสังคมไม่มีความเป็นกลางทางศีลธรรม ทางเลือกในสังคมต่างก็มีผลในทางที่ส่งเสริม หรือลดคุณค่าสิ่งที่เป็นความดีที่แท้จริงของบุคคลในสังคม

ในด้านการพัฒนาที่เช่นกัน เป็นต้นในด้านการช่วยเหลือ โครงการต่างๆ ที่เสนอมานี้ ซึ่งอ้างว่า “อิสระทางคุณค่า” แต่ที่สุดท้ายก็เป็นที่ประจักษ์ว่าโครงการเหล่านั้นให้คุณค่าที่ต่อต้านชีวิต เมื่อเราพิจารณาโครงการต่างๆ ของรัฐบาล หรือโครงการความช่วยเหลือ ซึ่งแท้จริงบังคับชุมชนหรือประเทศต่างๆ ให้รับการคุมกำเนิดและการทำแท้ง เพื่อผลทางการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจแล้ว เราอาจพูดได้อย่างชัดถ้อยชัดคำได้ว่า การเสนอให้ดังกล่าวละเมิดต่อความเป็นปึกแผ่นของครอบครัวมนุษย์ เพราะว่ามันปฏิเสธคุณค่าของศักดิ์ศรีและเสรีภาพของมนุษย์

สิ่งที่เป็นความจริงในการพัฒนาบุคคล โดยให้โอกาสเลือกคุณค่าที่จะให้ชีวิตของเขาสูงขึ้นนั้นก็ช่วยให้สังคมดีขึ้นด้วย สิ่งใดๆ ที่ขัดขวางเสรีภาพที่แท้จริงย่อมจะเดินสวนทางกับการพัฒนาสังคมและสถาบันต่างๆ ในสังคมด้วย การเอารัดเอาเปรียบ การข่มขู่ การควบคุมบังคับ การปฏิเสธโอกาสของคนกลุ่มหนึ่งโดยคนอีกกลุ่มหนึ่งในสังคม เป็นสิ่งที่รับไม่ได้ และขัดแย้งที่เดียวกับความเป็นปึกแผ่นของมนุษย์ กิจกรรมดังกล่าวทั้งภายในสังคมหนึ่งและในระหว่างชาติ อาจจะดูเหมือนให้ผลในช่วงระยะเวลาหนึ่ง อย่างไรก็ตาม เมื่อเวลาผ่านไปนานเข้าในสถานะที่เป็นอยู่ก็ยิ่งดูเหมือนว่ามันกลายเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้การปราบปราม และการใช้ความรุนแรงขยายตัวออกไป เมล็ดพันธุ์แห่งการทำลายนั้น ได้หวานอยู่ก่อนแล้วโดยทางความอยู่ดีธรรมที่แฝงอยู่ในโครงสร้าง และสถาบันต่างๆ การปฏิเสธความหมายแห่งการพัฒนาในสังคมใดๆ หรือชาติใด ย่อมนำไปสู่ความสั่นคลอนและความวุ่นวายในสังคมนั้นๆ เพราะการปฏิเสธดังกล่าวจะก่อให้เกิดความเกลียดชังและการแบ่งแยก ตลอดจนทำลายความหวังแห่งสันติภาพด้วย

ความเป็นปึกแผ่นของมนุษย์ ที่สนับสนุนให้เกิดการพัฒนาอย่างครบครัน เป็นสิ่งที่จะช่วยปกป้องคุ้มครองสิทธิเสรีภาพอันชอบธรรมของบุคคลทุกคน และสร้างความมั่นคงที่แท้จริงให้แก่ประชาชาติ หากปราศจากเสรีภาพและความมั่นคงนี้แล้ว เงื่อนไขสำหรับการพัฒนาย่อมขาดไป ไม่เพียงแต่บุคคลเท่านั้น แต่ประชาชาติทั้งปวงด้วย ควรจะมีโอกาสได้แบ่งปันทางเลือกที่อาจมีผลกระทบต่อคน เสรีภาพที่ประชาชาติทั้งหลายต้องมี เพื่อเป็นการให้หลักประกันต่อความเจริญและการพัฒนา ฉันทสมานที่เสมอกันในครอบครัวแห่งนานาชาตินั้นย่อมขึ้นอยู่กับการเคารพสิทธิซึ่งกันและกัน การแสวงหาความเป็นใหญ่ในทางเศรษฐกิจ การทหาร หรือการเมือง บนความสูญเสียสิทธิของชาติอื่นๆ ย่อมเป็นอันตรายต่อความสำเร็จของ การพัฒนาที่แท้จริง หรืออีกนัยหนึ่ง สันติภาพที่แท้จริง

7. ความเป็นปึกแผ่นกับการพัฒนา : 2 กุญแจสำคัญ สู่สันติภาพ

ด้วยเหตุประการฉะนี้ ข้าพเจ้าจึงเสนอว่าเราควรจะทำอะไรในปีนี้ ถึงเรื่องความเป็นปึกแผ่นและการพัฒนาในฐานะที่เป็นกุญแจสู่สันติภาพ ความจริงเหล่านี้ล้วนมีความหมายในตัวของมันเอง ทั้งสองอย่างเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับจุดหมายที่เราจะไปให้ถึง ความเป็นปึกแผ่นเป็นคุณธรรมทางธรรมชาติ เพราะเหตุว่ามันยืนยันคุณค่าของมนุษยชาติ ด้วยเหตุผลดังกล่าว การนำไปปฏิบัติเพื่อชีวิตบนโลก และเพื่อความสัมพันธ์ระหว่างนานาชาติก็เป็นจริยธรรมด้วย สายสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์เรียกร้องให้เราอยู่อย่างสามัคคีกัน และให้เราส่งเสริมสิ่งที่ดีสำหรับกันและกัน ผลทางจริยธรรมจากการปฏิบัติดังกล่าวนี้ เป็นเหตุผลที่ทำให้เราเข้าใจว่าเหตุใดความเป็นปึกแผ่นจึงเป็นกุญแจสำคัญสู่สันติภาพ

ในทำนองเดียวกัน การพัฒนา เมื่อเข้าใจความหมายที่แท้จริงครบถ้วนแล้ว ก็มีใช้เป็นการปรับปรุงสภาพอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือสภาพทางเศรษฐกิจเพียงอย่างเดียว การพัฒนาในที่สุดก็เป็นปัญหาของสันติภาพ เพราะว่าการพัฒนานั้นช่วยให้ทำสิ่งที่ดีสำหรับผู้อื่น และสำหรับครอบครัวมนุษย์ด้วยกัน

โดยเนื้อหาของความเป็นปึกแผ่นที่แท้จริงจะไม่มีภัยจากการเอาวัดเอาเปรียบ หรือการใช้โครงการพัฒนาอย่างผิดๆ เพื่อผลประโยชน์ของคนเพียงไม่กี่คน แต่การพัฒนาจะต้องกลายเป็นกระบวนการ ที่เกี่ยวข้องกับสมาชิกต่างๆ ของครอบครัวมนุษย์เดียวกัน และปรับปรุงเขาเหล่านั้นให้ดีขึ้น เพราะเหตุที่ว่า ความเป็นปึกแผ่นเป็นพื้นฐานทางจริยธรรมแก่เราที่จะปฏิบัติ การพัฒนาที่เปรียบเหมือนของถวายที่ให้แก่กันและกันฉันพี่น้องเพื่อว่าทั้งสองฝ่ายจะได้มีชีวิตอย่างเต็มเปี่ยมขึ้น แม้ว่าจะแตกต่างกันก็ช่วยส่งเสริมกัน อันเป็นลักษณะเฉพาะของความจริงแบบมนุษย์ จากกระบวนการนี้ก็เกิดมี “ความสงบเรียบร้อย” ที่ประสานกลมกลืน ซึ่งก็คือ สันติภาพที่แท้จริง เราจึงต้องยอมรับว่าความเป็นปึกแผ่นและการพัฒนา เป็น 2 กุญแจที่นำไปสู่สันติภาพ

8. ปัญหาบางอย่างในสมัยใหม่

ปัญหามากมายที่โลกประสบอยู่ ตั้งแต่เริ่มปี 1987 นั้น แท้จริงแล้วสลบซับซ้อนอย่างยิ่ง และดูเหมือนว่าเกือบจะไม่มีทางแก้ไขได้เลย อย่างไรก็ตามพวกเราเชื่อมั่นในความเป็นหนึ่งเดียวกันของครอบครัวมนุษยชาติ ถ้าเรายังยืนยันว่า สันติภาพเป็นไปได้ การนำเอาหลักการพื้นฐานเกี่ยวกับความเป็นปึกแผ่นและการพัฒนา อันเป็นกุญแจไขสู่สันติภาพมาพิจารณา ก็จะทำให้พบทางออกของปัญหาสำคัญเหล่านี้ได้

ปัญหาที่ต่อเนื่องในเรื่องนี้คือ *สันนิษฐาน* ของประเทศกำลังพัฒนาทั้งหลาย อาจมองได้ด้วยทัศนะใหม่ๆ หากทุกคนที่เกี่ยวข้องจะพิจารณาถึงแง่จริยธรรมอย่างพิถีพิถัน ในการประเมินผลและการเสนอทางออก ปัญหาหลายๆ ด้านของเรื่องนี้เช่น ลัทธิการกีดกันทางการค้า การที่ราคาวัตถุดิบตกต่ำ ลำดับความสำคัญด้านการลงทุน การเคารพต่อพันธะตามสัญญา ตลอดจนการพิจารณาถึงภาวะภายในของประเทศลูกหนี้ จะได้รับผลประโยชน์จากการแสวงหาการแก้ปัญหาใน *ความเป็นปึกแผ่น* ร่วมกัน อันจะเป็นการสนับสนุนการพัฒนาที่ถาวร

เมื่อพูดถึง *วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี* การแบ่งแยกแบบใหม่ ซึ่งมีอิทธิพลสูง กำลังปรากฏออกมาระหว่างผู้มีเทคโนโลยี ความไม่เท่าเทียมกันนี้มิได้ส่งเสริมสันติภาพและการพัฒนาที่กลมกลืนกัน แต่จะทำให้สถานการณ์ที่เป็นอยู่ในด้านความไม่เท่าเทียมกันนี้ขยายกว้างออกไป หากประชาชนเป็นผู้กระทำการพัฒนาและเป็นเป้าหมายของการพัฒนาด้วยแล้ว การแบ่งปันระหว่างประเทศที่มีความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีมากกับประเทศที่ยังไม่เจริญทางเทคโนโลยีย่อมเป็นความจำเป็นด้านจริยธรรมของความเป็นปึกแผ่น เช่นเดียวกับการปฏิเสธที่จะให้บางประเทศเป็นสนามทดลอง อันอาจจะมีผลร้ายหรือเป็นที่จมทิ้งผลิตภัณฑ์บางอย่างที่ยังน่าสงสัยว่าจะมีอันตรายก็เป็นความจำเป็นด้านจริยธรรมแห่งความเป็นปึกแผ่นด้วย องค์กรนานาชาติและรัฐต่างๆ กำลังใช้ความพยายามในเรื่องนี้อ่างน่าชื่นชม เพราะความพยายามดังกล่าวเป็นการช่วยเหลือที่สำคัญในการสร้างสันติภาพ

เมื่อไม่นานนี้มีการพูดถึงเรื่องความสัมพันธ์ระหว่าง *การลดอาวุธและการพัฒนา* อันเป็นปัญหาสำคัญที่สุดสองประการที่เผชิญอยู่ในปัจจุบัน ทั้งนี้ย่อมแสดงให้เห็นความจริงที่ว่า ความตึงเครียดระหว่างโลกค่ายตะวันออก-ตะวันตก และความไม่เสมอภาคระหว่างเหนือ-ใต้ ย่อมเป็นการ *คุกคามอย่างยิ่งต่อสันติภาพในโลก* เป็นที่ปรากฏชัดเจนยิ่งขึ้นว่า โลกที่มีสันติภาพเป็นหลักประกันสวัสดิภาพของประชาชนและความมั่นคงของรัฐ ได้เรียกร้องความพยายามเพื่อความ *เป็นปึกแผ่น* อย่างกระตือรือร้นอันนำไปสู่การพัฒนาและการลดอาวุธ รัฐทั้งหลายจะได้รับผลกระทบจากความยากจนของรัฐอื่นๆ ในทำนองเดียวกัน รัฐทั้งหลายจะได้รับผลกระทบจากการเจรจาต่อรองเรื่องการลดอาวุธที่ล้มเหลว นอกจากนี้เราคงไม่ลืมว่า มีสงครามท้องถิ่นหลายแห่งซึ่งปลิดชีวิตมนุษย์จำนวนมาก รัฐทุกรัฐย่อมมีความรับผิดชอบต่อสันติภาพของโลก และสันติภาพนี้ไม่อาจเกิดขึ้นได้อย่างถาวร จนกว่าความมั่นคงที่อยู่บนพื้นฐานของอาวุธจะถูกทดแทนที่ละเล็กละน้อย *โดยความเป็นปึกแผ่นของครอบครัวมนุษย์* ข้าพเจ้าอยากจะขอรับรองอีกครั้งให้ท่านใช้ความพยายามให้มากขึ้น เพื่อลดอาวุธจนเหลือไว้ให้น้อยที่สุดเท่าที่จำเป็น เพื่อการป้องกันตนเอง

และเพิ่มมาตรการในการช่วยเหลือประเทศที่ด้อยพัฒนา ให้ช่วยเหลือตนเองได้ นี่เป็นวิถีทางเดียวที่ประเทศต่างๆ จะสามารถอยู่ร่วมกันในความเป็นปึกแผ่นอย่างแท้จริง

ยังมีการคุกคามสันติภาพอีกชนิดหนึ่งที่กำลังเจาะทำลายรากแก้วของสังคมทั่วโลก นั่นก็คือ : การแตกสลายของครอบครัว ครอบครัวเป็นหน่วยพื้นฐานของสังคม ครอบครัวเป็นสถานที่แรกๆ ที่การพัฒนาจะเกิดหรือไม่เกิดขึ้น หากว่าครอบครัวไม่สมบูรณ์แตกแยก ก็เป็นไปได้อย่างมากที่จะเกิดการพัฒนาครบถ้วนของสังคมทั้งหมด แต่ทว่าบ่อยครั้งกรณีดังกล่าวมิได้เกิดขึ้น

ในสังคมหลายๆ แห่งเหลือเกินที่ครอบครัวมีความสำคัญเป็นรอง โดยถูกแทรกแซงในรูปแบบต่างๆ และบ่อยครั้งที่พบว่าครอบครัวขาดการพิทักษ์ปกป้องและการสนับสนุนที่จำเป็นจากรัฐ บ่อยๆ ครั้งครอบครัวขาดปัจจัยที่มีสิทธิจะได้เพื่อจะได้เจริญขึ้น และทำให้มีบรรยากาศที่สมาชิกจะเจริญงอกงามได้ ปรากฎการณ์การแตกสลายของครอบครัวของการที่สมาชิกในครอบครัวถูกบังคับให้ต้องแยกจากกันเพื่อความอยู่รอด หรือไม่สามารที่จะหาร่มไม้ชายคา เพื่อจะอยู่ร่วมกันอย่างครอบครัวนั้น ล้วนเป็นสัญญาณแห่งความด้อยพัฒนาในสังคม และของสังคมซึ่งกำลังสับสนเกี่ยวกับเรื่องของคุณค่าต่างๆ มาตรการพื้นฐานอันหนึ่งของคุณภาพของประชาชนหรือชาติ ก็คือความสำคัญที่ให้แก่สภาวะแวดล้อมในการพัฒนาครอบครัว สภาวะต่างๆ ที่เป็นประโยชน์สำหรับครอบครัวย่อมส่งเสริมความกลมเกลียวของสังคมและชาติ และในทางกลับกันก็ก่อให้เกิดสันติภาพทั้งที่บ้านและในโลก

ปัจจุบันนี้ เรามองเห็นสิ่งที่น่าหวาดกลัวในหมู่เด็กๆ ซึ่งถูกทอดทิ้งหรือถูกบังคับให้ขายตัวขายแรงงาน เราพบเด็ก ๆ และเยาวชนจำนวนมากในสลัมและในเมืองใหญ่อันอ้างว้าง ซึ่งเขาเป็นอยู่อย่างยากจนข้นแค้นและแทบจะไม่มีหวังในอนาคต การแตกสลายของครอบครัว การที่สมาชิกต้องอยู่อย่างกระจัดกระจายตามที่ต่างๆ โดยเฉพาะในขณะที่ยังเยาว์มาก ทำให้เกิดปัญหาอื่นๆ ตามมา นั่นคือการติดยาเสพติด ติดเหล้า การมีเพศสัมพันธ์ชั่วคราวและไม่มี ความหมาย การถูกเอารัดเอาเปรียบจากผู้อื่น ทั้งหมดนี้ล้วนเป็นอุปสรรคขัดขวางการพัฒนาของบุคคลทั้งครบ ซึ่งส่งผลถึงความ เป็นปึกแผ่นทางสังคมของครอบครัวมนุษย์ การมองเข้าไปในดวงตาของบุคคลอื่น เพื่อที่จะค้นหาความหวัง และความกังวลใจในพื้นที่ของเรา เป็นการค้นหาความหมายที่แท้จริงของความ เป็นปึกแผ่นนั่นเอง

9. สิ่งที่ทำทลายเราทั้งหลาย

สันติภาพอยู่ในอันตราย ทั้งสันติสุขของประชาชนในชาติต่างๆ และสันติภาพในโลกระหว่างรัฐ” (เทียบ การพัฒนาประชาชาติ, ข้อ 55) พระสันตะปาปาปอล ที่ 6 ได้ทรงเล็งเห็นอย่างชัดเจน

ตั้งแต่ 20 ปีก่อน พระองค์ทรงสังเกตเห็นความสัมพันธ์ภายในระหว่างการเรียกร้องหาความยุติธรรมในโลก และความเป็นไปได้ของสันติภาพในโลก มีสองสิ่งที่เกิดขึ้นพร้อมกันมิใช่โดยเหตุบังเอิญ นั่นก็คือในปีซึ่งพิมพ์หนังสือ*การพัฒนาประชาชาติ* นั้น ก็เป็นปีซึ่งเริ่มให้มีการฉลองวันสันติสากลด้วยอันเป็นความริเริ่มที่ข้าพเจ้ายินดีที่จะกระทำต่อๆ ไป

พระสันตะปาปาปอล ที่ 6 ได้ทรงเผยถึงหัวใจแห่งการตรัสของในปีนี้เกี่ยวกับเรื่องความเป็นปึกแผ่นและการพัฒนา อันเป็นกุญแจสู่สันติภาพ เมื่อพระองค์ตรัสไว้ว่า “สันติภาพไม่อาจจำกัดอยู่ที่การไม่มีสงคราม หรือผลแห่งความไม่แน่นอนของคุณอำนาจ แต่สันติภาพเป็นสิ่งที่ซึ่งจะต้องสร้างขึ้นวันแล้ววันเล่า เพื่อก่อให้เกิดระเบียบตามพระประสงค์ของพระเป็นเจ้า อันหมายถึงความสมบูรณ์แบบของความยุติธรรมในหมู่ประชาชน” (*อ้างแล้ว*, ข้อ 76)

10. ข้อผูกพันสำหรับผู้ที่มีความเชื่อและโดยเฉพาะอย่างยิ่งคริสตชนทั้งหลาย

พวกเราที่เชื่อในพระผู้เป็นเจ้าย่อมเข้าใจดี ว่าระเบียบอันกลมกลืนกัน ซึ่งประชาชนทั้งหลายชวนขวายหา ไม่อาจได้มาด้วยความพยายามของมนุษย์อย่างเดียว แม้ว่าต้องอาศัยความพยายามของมนุษย์เช่นกัน สันติภาพนี้ ทั้งสันติภาพในบุคคลและสันติภาพกับผู้อื่น จะแสวงหาได้โดยอาศัยคำภาวนา และการทำสมาธิด้วยในเวลาเดียวกัน ข้าพเจ้าพูดเช่นนี้จากประสบการณ์ที่ยังประทับอยู่ในหัวใจของข้าพเจ้า จาก “วันสากลแห่งการภาวนาเพื่อสันติภาพที่อัลซีซี” วันซึ่งผู้นำศาสนาต่างๆ และผู้แทนของศาสนาคริสต์นิกายต่างๆ และกลุ่มต่างๆ ตลอดจนผู้นำศาสนาใหญ่ๆ ในโลกได้มารวมกันแสดงออกถึงพลังความสามัคคีในคำภาวนาและการทำสมาธิเพื่อสันติภาพ การกระทำเช่นนี้เป็นความผูกพันที่มองเห็นได้จากผู้เข้าร่วมทุกคน ตลอดจนผู้คนจำนวนมากที่ร่วมใจในการกระทำดังกล่าวเพื่อแสวงหาสันติภาพ เพื่อจะได้เป็นผู้สร้างสันติภาพ เพื่อจะได้ทำทุกสิ่งทำได้ในการแสดงน้ำใจแห่งความเป็นปึกแผ่นร่วมกัน เพื่อสร้างสังคมที่มีความยุติธรรมอันองกาม และมีสันติภาพอย่างอุดมสมบูรณ์ (เทียบ *สดด* 72:7)

ผู้ปกครองที่ทรงคุณธรรมดังได้มีการบรรยายถึงในบทสวดดีไว้ว่า จะต้องเป็นผู้ที่นำความยุติธรรมมาสู่คนยากจนและผู้ทุกข์ยาก “พระองค์ทรงมีความสงสารต่อผู้ที่อ่อนแอและผู้ที่ยากแค้น ตลอดจนรักษาชีวิตของผู้ที่ยากแค้นด้วย และพระองค์ทรงช่วยชีวิตของเขาไว้จากการกดขี่และความรุนแรง” (บทสวดดีที่ 13-14) ข้อความเหล่านี้ที่อยู่ต่อหน้าพวกเราในปัจจุบัน ขณะที่เราภาวนาเพื่ออ่อนน้อมขอสันติภาพ ซึ่งทำให้เกิดการประชุมที่อัลซีซี อันอาจเป็นพลังในการผลักดันผู้ที่มีความเชื่อและโดยเฉพาะผู้ที่เป็นคริสตชนด้วย

เหตุว่า คริสตชนสามารถค้นพบภาพของพระเยซูคริสต์เจ้าในบทสดุดีดังกล่าว พระเยซูผู้ซึ่งนำสันติภาพของพระองค์มาสู่โลก พระองค์ผู้รักทุกคนซึ่งบาดเจ็บและทนทุกข์ ทรงประกาศข่าวดีแก่คนยากจนและให้เสรีภาพแก่ผู้ที่ถูกกดขี่ (เทียบ ลก 4:18) พระเยซูคริสต์เป็นองค์ที่เราเรียกว่า “สันติภาพของเรา” และทรงเป็น “ผู้ที่มาทำลายกำแพงแห่งการเป็นศัตรูกัน” (อฟ 2:14) เพื่อที่จะสร้างสันติภาพ แนนอนความปรารถนาที่จะสร้างสันติภาพอย่างจริงจัง ได้ประจักษ์ในการประชุมที่อัลซีซี เป็นกำลังใจให้เราคิดที่จะทำการฉลองในงานของนี้ ในวันสันติสากลในอนาคตอีก

เราถูกเรียกให้เป็นเหมือนพระคริสต์ เป็นผู้สร้างสันติภาพโดยอาศัยการคืนดีกัน เป็นผู้ให้ความร่วมมือกับพระองค์ในการนำสันติมาสู่พิภพนี้ อาศัยการสร้างความยุติธรรมสำหรับประชาชนและประเทศชาติ และเราต้องไม่ลืมคำพูดที่สรุปความหมายของความเป็นปึกแผ่นไว้อย่างชัดเจนว่า “จงปฏิบัติต่อผู้อื่นตามที่ท่านต้องการให้เขาปฏิบัติต่อท่าน” (มธ 7:12) เมื่อบัญญัตินี้ถูกละเมิด คริสตชนก็ควรรับทราบว่าเขาเป็นผู้ที่ก่อให้เกิดการแตกแยกและทำบาป บาปนี้มีผลกระทบอย่างรุนแรงต่อกลุ่มของผู้ที่มีความเชื่อและต่อสังคมทั้งหมด มันเป็นการขัดเคืองพระทัยของพระเจ้าผู้ทรงสร้างชีวิตและเป็นผู้ทรงรักษาชีวิต

พระหรรษทานและพระปรีชาญาณ ที่พระเยซูเจ้าทรงแสดงออก นับแต่เวลาที่ทรงอยู่ในนาซาเรทกับพระนางมารีย์ และนักบุญยอแซฟ (เทียบ ลก 2:51f) เป็นแบบฉบับสำหรับเราในความสัมพันธ์ภายในครอบครัว ในประเทศชาติของเราและในโลก การอุทิศตนเพื่อผู้อื่นทั้งในคำพูดและในกิจการที่ปรากฏอยู่ในชีวิตที่เปิดเผยของพระเยซูคริสต์เจ้าเป็นเครื่องเตือนใจเราว่า ความเป็นปึกแผ่นของครอบครัวมนุษย์นั้นจะต้องหยั่งรากลึก และทำให้เป้าหมายอันล้ำเลิศที่ทำให้ความพยายามของมนุษย์ในการสร้างความยุติธรรมและสันติภาพสูงส่งขึ้น ที่สุดการแสดงออกซึ่งความเป็นปึกแผ่นสูงสุดที่โลกรับรู้กันดีก็คือ การที่พระเยซูทรงยอมพลีพระชนม์ชีพบนไม้กางเขนเพื่อมนุษย์ทั้งมวล ซึ่งเป็นตัวอย่างให้คริสตชนติดตาม งานเพื่อสันติภาพของเราจะมีประสิทธิภาพหรือไม่ ต้องอาศัยอำนาจบันดาลของพระคริสต์ ซึ่งการสิ้นพระชนม์ของพระองค์ได้ให้ชีวิตแก่ประชาชนทั้งมวลที่เกิดมาในโลก และชัยชนะของพระองค์เหนือความตาย เป็นหลักประกันว่าความยุติธรรมอันเป็นพื้นฐานของความเป็นปึกแผ่นและการพัฒนานั้นจะนำไปสู่สันติภาพที่ถาวร

ขอให้การยอมรับซึ่งคริสตชนได้ให้ต่อพระเยซูคริสต์องค์พระผู้ไถ่ จงนำเราทั้งมวลในความพยายามทุกวิถีทางและขอให้คำภาวนาของเราทั้งหลายช่วยรักษาความผูกพันที่จะเสริมสร้างสันติภาพ อันเกิดจากการพัฒนาประชาชน ด้วยจิตใจแห่งความเป็นปึกแผ่นทางสังคม

11. คำเรียกร้องสุดท้าย

โอกาสที่เราเริ่มศักราชใหม่ 1987 พร้อมกันนี้ ขอให้มันเป็นปีที่มนุษยชนสามารถลืมการแบ่งแยกในอดีต ขอให้มันเป็นปีที่ประชาชนแสวงหาสันติภาพด้วยสุดจิตสุดใจ ความหวังของข้าพเจ้าก็คือ ขอให้สารนี้เป็นโอกาสที่แต่ละคนจะตอกย้ำความผูกพันของตนในเอกภาพแห่งความเป็นปึกแผ่นของครอบครัวมนุษย และขอให้มันเป็นปีแห่งการกระตุ้นเตือนพวกเราทุกคน ให้แสวงหาความดีแท้จริงของพี่น้องชายหญิงของเราเพื่อการพัฒนาอย่างครบครัน ที่จะช่วยสนับสนุนคุณค่าของบุคคลในสังคม

ในตอนแรกของสารนี้ ข้าพเจ้าได้อธิบายว่า หัวข้อเรื่องความเป็นปึกแผ่นนี้ ดลใจให้ข้าพเจ้าเขียนสารนี้ขึ้นถึงทุกคน ทั้งชายและหญิงในโลก ข้าพเจ้าใคร่ขอย้ำคำเรียกร้องดังกล่าวแก่ท่านทุกคน แต่ก็ปรารถนาที่จะเรียกร้องอย่างพิเศษดังต่อไปนี้ :

- ท่านทั้งหลายที่เป็นหัวหน้ารัฐบาล และผู้รับผิดชอบองค์การนานาชาติ เพื่อหลักประกันแก่สันติภาพ ข้าพเจ้าขอเรียกร้องให้ท่านทวีความพยายามเพื่อการพัฒนาอย่างครบครันของปัจเจกชนและของประชาชาติ
- ท่านที่เข้าร่วมในวันสากลแห่งการภาวนาเพื่อสันติภาพที่อัสซีซี หรือผู้ร่วมกับเราด้วยจิตใจในขณะนั้น ข้าพเจ้าขอเรียกร้องให้ท่านเป็นพยานร่วมกันเพื่อสันติภาพในโลก
- ท่านทั้งหลายที่เดินทาง หรือเกี่ยวข้องกับการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม ข้าพเจ้าใคร่ขอเรียกร้องให้ท่าน เป็นเครื่องมือที่รับผิดชอบในการสร้างความเข้าใจร่วมกันมากขึ้น ตลอดจนเคารพและยกย่องกันมากขึ้น
- พวกท่านบรรดาเยาวชนผู้เป็นเสมือนน้องๆ ชายหญิงของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าใคร่ขอเรียกร้องให้พวกเขาใช้เครื่องมือทุกอย่าง ในการสร้างสายสัมพันธ์แห่งสันติภาพในความเป็นปึกแผ่นฉันพี่น้องกับเยาวชนทุกหนทุกแห่ง

และข้าพเจ้าจะกล้าหวังได้หรือไม่ว่า ผู้ที่ใช้ความรุนแรง และผู้ก่อการร้ายจะเชื่อฟังข้าพเจ้าอย่างน้อยพวกท่านที่ฟังเสียงของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าขอร้องท่านอีกครั้งหนึ่งดังที่เคยขอร้องมาในอดีต ให้หลีกเลี่ยงจากการดำเนินการรุนแรงในการบรรลุเป้าหมายของท่าน ถึงแม้ว่าเป้าหมายต่างๆ จะมีความชอบธรรมในตัวของมันเอง ข้าพเจ้าใคร่ขอร้องท่านให้หลีกเลี่ยงการฆ่าฟัน และการกระทำอันตรายต่อผู้ที่ไร้เดียงสา ข้าพเจ้าขอร้องท่านให้หยุดยั้งการทำลายโครงสร้างของสังคม หนทางแห่งความรุนแรงไม่อาจทำให้เกิดความยุติธรรมสำหรับท่านหรือใครๆ ได้ หากท่านปรารถนาจะเห็นสันติภาพ ท่านก็ยังสามารเปลี่ยนแปลงได้ ท่านยังสามารถประกาศความเป็นมนุษยชนของท่าน และสามารถสำนึกถึงความเป็นปึกแผ่นของมนุษยได้

ข้าพเจ้าใคร่วิงวอนท่านทั้งหลาย ไม่ว่าท่านจะอยู่ที่ไหน หรือกำลังทำอะไรอยู่ ให้ท่านมองเห็น
หน้าพี่น้องชายหญิงในมนุษย์ทุกคน เพราะปัจจัยที่รวมเราเข้าเป็นหนึ่งเดียวกันนั้น ยังมีมากกว่าสิ่ง
ที่แยกและแบ่งเราออกจากกัน นั่นคือความเป็นมนุษย์เช่นเดียวกันนั่นเอง

สันติภาพเป็นพระคุณอย่างหนึ่งของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของ แต่มันขึ้นอยู่กับเราด้วย และกรุณาแจ้งที่นำ
เราไปสู่สันติภาพนั้นก็อยู่ในเงื้อมมือของเราแล้ว มันขึ้นอยู่กับเราที่จะใช้มันเพื่อเปิดประตูต่างๆ
เหล่านั้น

จากวาติกัน 8 ธันวาคม 1986

พระสันตะปาปาจอห์น ปอล ที่ 2

